

**การบริหารจัดการกลุ่มภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา
กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง
อำเภอฉวาง จังหวัดนครราชสีมา***

**GROUP MANAGEMENT UNDER THE PHILOSOPHY OF SUFFICIENCY
ECONOMY. CASE STUDY OF BAN WANG MUANG PRODUCTION SAVINGS
GROUP, CHAWANG SUB-DISTRICT CHAWANG DISTRICT, NAKHON SI
THAMMARAT PROVINCE THAILAND**

ชาญวิทย์ รักขมณี

Chanvit Rakmanee

กฤติยาณี ชุมเปีย

Kridtiyane Chumpia

จิตติมา ดำรงวัฒนะ

Jittima Damrongwattana

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

Email: jittima_dam@nstru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาพัฒนาการเกิดกลุ่มกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครราชสีมา 2) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของกลุ่มกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครราชสีมา และ 3) เพื่อศึกษาการบริหารจัดการกลุ่มภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นวิธีวิจัยเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์ โดยเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ กลุ่มกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง อำเภอฉวาง จังหวัดนครราชสีมา มีจำนวน 3 คน และ 2) กลุ่มผู้ส่งเสริม และสนับสนุนการบริหารจัดการ กลุ่ม ภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีจำนวน 3 คน ซึ่งทั้งหมดเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ และเป็นผู้สนับสนุน กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วงมาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปี โดยนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหาและสรุปเป็นภาพรวม ผลการวิจัยพบว่า 1) พัฒนาการการเกิดกลุ่มออมทรัพย์ พบว่ามี 4 ขั้นตอน คือ 1.1) ขั้นตอนก่อตัวของกลุ่มออมทรัพย์ 1.2) ขั้นตอนการรวมตัวกันของกลุ่มออมทรัพย์ 1.3) ขั้นตอนการผลิตสินค้าภายในกลุ่มออมทรัพย์ และ 1.4) ด้านขั้นตอนการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์ 2) สภาพปัญหาของกลุ่มออมทรัพย์ ดังนี้ 2.1) ปัญหาการผลิตกลุ่มออมทรัพย์ 2.2) ปัญหาบรรจุกินของกลุ่มออมทรัพย์ 2.3) ปัญหาด้านการตลาดของกลุ่มออมทรัพย์ และ 2.4) ปัญหาการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์ และ 3) การบริหารจัดการกลุ่มภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงออมทรัพย์ ดังนี้ 3.1) ความพอประมาณของกลุ่มออมทรัพย์ 3.2) ความมีเหตุผลของกลุ่มออมทรัพย์ 3.3) การมีภูมิคุ้มกันของกลุ่มออมทรัพย์ 3.4) การมีความรู้ของกลุ่มออมทรัพย์ และ 3.5) การมีคุณธรรมของกลุ่มออมทรัพย์

คำสำคัญ: กลุ่มการออม, ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง, การออม, อาชีพเสริม

Abstract

The objectives of this article were 1) to study the development of the production savings group of Ban Wang Muang, Chawang Sub-district, Chawang District, Nakhon Si Thammarat Province; 2) to study the problem condition of the production savings group of Ban Wang Muang, Chawang Sub-district, Chawang District, Nakhon Si Thammarat Province; 3) To study group management under the Philosophy of Sufficiency Economy. This research was qualitative research, using an interview form with a purposive sample. The sample was classified into two groups: 1) The primary informant included the savings for production group of Ban Wang Muang in Chawang Sub-district, Chawang District, Nakhon Si Thammarat Province, with a total of three persons, and 2) the secondary informant included the promoters who supported the management of the group under the Philosophy of Sufficiency Economy, with a total of three persons. All of which were knowledgeable experts and supporters of the Saving for Production Group of Ban Wang Muang for at least five years. The sample was analyzed using content analysis and summarized for the overall results. The results of the research found that 1) The development of the savings group indicated four stages. It consisted of 1) The formation stage of the saving group, 2) The process of incorporation of the saving group, 3) The stage of producing the products within the saving group, and 4) The management process of the saving group. 2) The problems of the saving group are indicated as follows: 1) Production problems within the saving group; 2) Packaging problems within the Savings group; 3) marketing problems within the saving group; 4) management problems within the saving group. 3) Group management under the Philosophy of Sufficiency Economy for savings indicated as follows: 1) Moderation of the saving group; 2) Reasonableness of the saving group; 3) Self-Immunity of the saving group; 4) Knowledgeableness of the saving group; 5) Morality of the saving group.

Keywords: Saving Group, Philosophy of Sufficiency Economy, Savings, Alternative Careers

บทนำ

กลุ่มออมทรัพย์กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตั้งอยู่ในหมู่ที่ 1 ชุมชนบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง อำเภอดง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นกลุ่มออมทรัพย์ที่มีขนาดใหญ่ เป็นที่รู้จักของตำบล ซึ่งมีการก่อตั้งขึ้นมาเป็นระยะเวลานานแล้ว พื้นที่ชุมชนบ้านวังม่วงเป็นพื้นที่ ที่ประชากรในพื้นที่มีการทำเกษตรกรรมเป็นจำนวนมาก ซึ่งขาดความรู้ในการสร้างอาชีพเสริมให้แก่ตนเองและครอบครัว ประชาชนในชุมชนขาดความรู้ในการทำบัญชี ออกแบบ และวางแผนในการใช้จ่ายของครอบครัว จึงมักจะทำให้เกิดปัญหาค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอ ไม่มีเงินรองรับสำหรับกรณีฉุกเฉิน กลุ่มออมทรัพย์จึงเห็นถึงความสำคัญและการตอบสนองการออมเงิน และการสร้างอาชีพเสริมให้แก่คนในชุมชน ให้มีอาชีพเสริมที่สามารถสร้างรายได้ และประหยัดค่าใช้จ่ายโดยการผลิตใช้เองแทนการซื้อสินค้ามาใช้ในครัวเรือนได้

ซึ่งกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วงเห็นถึงความสำคัญของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่สามารถนำมาเป็นแนวทางของการพัฒนากลุ่มได้ ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการประหยัด การยืนหยัดอยู่ในพื้นฐานของการผลิตที่ไม่ต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายในการผลิตจำนวนมาก แต่สามารถสร้างมูลค่าได้เป็นอย่างดี นำหลักการใช้สิ่งที่มีในรอบตัวมาดัดแปลงเพื่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุดโดยการไม่ปล่อยไว้แบบเปล่าประโยชน์ อีกทั้งยังนำหลักการอดออม มามีส่วนร่วมในกลุ่ม คือสหกรณ์สำหรับออมเงินให้เข้าบ้าน ที่สามารถหมุนเวียนทางการเงิน

สำหรับธุรกรรมต่าง ๆ เหมือนสหกรณ์ออมทรัพย์ทั่ว ๆ ไป ที่รู้จักกัน ซึ่งไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการมีกิจกรรมส่งเสริมการตลาดรายจ่าย โดยการประหยัดทรัพย์แล้วนำมาสะสม รวมกันทีละเล็กทีละน้อย เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ เพื่อใช้เป็นทุน ให้สมาชิกที่มีความจำเป็นเดือดร้อนกู้ยืมไปใช้ในการลงทุน ประกอบอาชีพหรือเพื่อสวัสดิการของตนเอง และครอบครัว และในส่วนของการเรียนรู้การดำรงชีวิตอย่างมีเหตุผล เช่น การมีกิจกรรมด้านการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน เช่น กิจกรรมร่วมงานประเพณีวัฒนธรรมของท้องถิ่น การทำกิจกรรมสาธารณะร่วมกัน

จากเหตุผลดังกล่าวแล้วกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง มีความต้องการที่จะส่งเสริมให้คนในชุมชนมีอาชีพเสริม เพิ่มรายได้ และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการนำทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์สร้างรายได้ให้กับครอบครัว หลังจากการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตรจึงมีการสนับสนุนงบประมาณในการฝึกอบรมอาชีพให้กับกลุ่มผู้สนใจ เพื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรม จะได้มีความรู้ มีทักษะในการแปรรูปสินค้าที่มีในชุมชนเกือบจะทุกบ้าน อันเป็นการใช้และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น สามารถพึ่งตนเองได้ ซึ่งการพัฒนาภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนแบบพึ่งตนเอง ต้องอาศัยการรวมตัวของเกษตรกรเป็นหลัก ซึ่งการที่ชุมชนชนบทจะพึ่งตนเองได้จะต้องมีการพึ่งตนเองได้ในหลักการ 5 ด้านคือ ด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านจิตใจและด้านสังคม เพื่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นของคนในชุมชน (ศุภรดา แสนยาโต, และคณะ, 2561)

ดังนั้น จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยได้สนใจศึกษาเรื่อง กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา เพื่อได้ทราบถึงการดำเนินงานของกลุ่มออมทรัพย์ในการออมทรัพย์ และสร้างอาชีพ ให้คนในชุมชนพื้นที่ชุมชนบ้านวังม่วง เพื่อสร้างกลไกการผลิตแบบครบวงจร ทำให้ชุมชนยกระดับเศรษฐกิจและสังคมที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพัฒนาการเกิดกลุ่มกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของกลุ่มกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการกลุ่มภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพโดยคัดเลือกแบบเจาะจง ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ด้านขอบเขต

1.1 ด้านประชากร (Population) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Information) การสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อศึกษาพัฒนาการเกิดกลุ่ม เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของกลุ่ม และเพื่อศึกษาการบริหารจัดการกลุ่มภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยตัวแทนผู้เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนกลุ่มออมทรัพย์ มี 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้ให้ข้อมูลหลักคือ กลุ่มกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา มีจำนวน 3 คน ได้แก่ ประธานกลุ่มออมทรัพย์ รองประธานกลุ่มออมทรัพย์ และกรรมการกลุ่มออมทรัพย์ และ 2) กลุ่มผู้ส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการกลุ่มภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีจำนวน 3 คน เป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความเข้าใจ และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการสนับสนุนกลุ่มออมทรัพย์ไม่ต่ำกว่า 5 ปี

1.2 ด้านเนื้อหา ได้แก่ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเกิดกลุ่มอาชีพสภาพปัญหาของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

และการบริหารจัดการกลุ่มภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และอินเทอร์เน็ต บทความ ตำรา คัดสำเนา จากรายงานการวิจัยหรือบทความตามเว็บไซต์

1.3 ด้านพื้นที่ศึกษาคือ กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ชุมชนบ้านวังม่วง หมู่ที่ 1 ตำบลฉวาง อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมา

2. ด้านเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องบันทึกภาพ เป็นการใช้อุปกรณ์ถ่ายภาพเพื่อถ่ายรูปไว้เป็นหลักฐานในการวิจัย เพราะขณะสัมภาษณ์อาจจะต้องใช้อุปกรณ์ในการเก็บภาพเพื่อนำมาใช้ในการวิจัย

2.2 บันทึกการสังเกต เป็นแบบที่ใช้ในการสังเกตในขณะที่สัมภาษณ์ หรือเพื่อสังเกตการณ์ ตอบคำถามของผู้ถูกสัมภาษณ์ว่าตอบตรงประเด็นและตามข้อมูลจริงเท็จ เป็นการสังเกตกำหนดแนวทาง โดยการใช้สายตา

2.3 แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบที่ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามไว้เพื่อต้องการเก็บบันทึกข้อมูลในการวิจัยพร้อม ทั้งรวบรวมข้อมูลให้ได้มากที่สุด และตรงประเด็นมากที่สุด

2.4 เครื่องบันทึกเสียง เป็นการบันทึกเสียงตอนสัมภาษณ์ เนื่องจากบางครั้งการจดบันทึกระหว่าง สัมภาษณ์ไม่ทัน ก็ยังมีเครื่องบันทึกเสียงเป็นเครื่องสำรองข้อมูลได้

3. ด้านการเก็บข้อมูล

3.1 สำรวจพื้นที่ในชุมชนเพื่อศึกษาข้อมูลเบื้องต้นก่อน หลังจากนั้นจึงไปสำรวจข้อมูลเบื้องต้น ของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง

3.2 สร้างความสัมพันธ์ และแนะนำตัวเบื้องต้นเพื่อนำไปสู่การปรับตัวให้เข้ากับชุมชน

3.3 ประสานงานโดยใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลรายละเอียดแบบเจาะลึกโดยนัดวัน เวลา และ สถานที่ จากนั้นผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลและรายละเอียดแต่ละประเด็น โดยพบปะพูดคุยกับกลุ่มเป้าหมาย พร้อมถ่ายภาพประกอบ

3.4 รวบรวมวิเคราะห์ และสรุปผล หากปรากฏว่าขาดรายละเอียดข้อมูลส่วนใดก็ไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติม

4. ด้านการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมา เมื่อรวบรวมข้อมูล และตรวจสอบเนื้อหาอย่างถูกต้องเรียบร้อยแล้ว จึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เพื่อให้ได้เนื้อหาที่ ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ผู้ทำการวิจัยทำการศึกษา และนำมาวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. พัฒนาการการเกิดกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า

1.1 ขึ้นก่อตั้งของกลุ่มออมทรัพย์ พบว่า การก่อตั้งกลุ่มของออมทรัพย์ชุมชนบ้านวังม่วงเริ่มต้น ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2540 ได้มาพูดคุย ประชุมเกี่ยวกับปัญหาที่ค่าใช้จ่ายในครอบครัวไม่เพียงพอของคนในชุมชน และได้พูดคุยถึงเงินทุนสำรองในการดำเนินชุมชน เพราะเศรษฐกิจในยุคปัจจุบันนี้ค่าแรงขั้นต่ำก็มีค่ามากพอที่จะ หล่อเลี้ยงในการดำเนินชีวิต จึงคิดหาวิธีทำให้รายได้เพียงพอในการดำรงชีวิตของคนในชุมชน มีการพูดคุยกันว่า จะทำอะไรดี ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลว่า

“การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ ได้เริ่มก่อตั้งกลุ่มเมื่อปี พ.ศ. 2540 เกิดจากการ ได้มาพูดคุย ประชุมเกี่ยวกับ ปัญหาที่ค่าใช้จ่ายในครอบครัวไม่เพียงพอ เนื่องจากปัญหาราคาของพาราที่ตกต่ำ ทำให้รายได้ไม่เพียงพอ ในการดำรงชีวิตด้วยกันว่าจะทำอะไรดี จากการพูดคุยกัน พบว่าในพื้นที่ชุมชนชุมชนมีมะพร้าวเป็นจำนวนมาก

เลขาวิธีแปรรูปให้ได้ผลผลิตที่ดีที่สุดและสามารถนำไปเป็นผลผลิตของชุมชนได้ก็เลยจัดทำเป็นน้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น” (เรณู ชูศรีอ่อน, 2565)

“ได้มีการพูดคุยถึงปัญหาเงินในครอบครัวไม่พอใช้ อยากมีทำอะไรทำเพื่อเสริมรายได้ในครอบครัว” (กฤตยา ระวังวงศ์, 2565)

1.2 ขั้นตอนการปฏิบัติ พบว่า การดำเนินการปฏิบัติต้องมีการวางแผน วางกฎระเบียบ และวางแผนงานในการทำงานของกลุ่มอย่างมีระเบียบแบบแผน เพื่อให้เกิดผลประโยชน์มากที่สุดแก่ชุมชน ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลว่า

“ต้องมีการวางแผน วางกฎระเบียบ และวางแผนงานในการทำงานของกลุ่มอย่างมีระเบียบแบบแผน” (เรณู ชูศรีอ่อน, 2565)

“เพื่อใช้สิ่งของที่มีอยู่ในชุมชนให้เกิดประโยชน์มากที่สุด” (พูนศักดิ์ สุวรรณวงศ์, 2565)

1.3 ขั้นตอนการขยายตัว พบว่า ต้องมีระยะเวลาในการที่จะรู้จักสังเกตกลุ่มออมทรัพย์ของตนเองว่าอยู่ในระดับที่มีสมาชิกของกลุ่มมีการเพิ่มขึ้นมาน้อยแค่ไหน มีความเสาะหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อเพิ่มผลผลิตให้มีความต้องการต่อประชาชน เพื่อสร้างความเติบโตของชุมชนเพิ่มขึ้น ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลว่า

“เมื่อมีระยะเวลาประมาณหนึ่งการก่อตั้งกลุ่มก็ได้รับความนิยมจากผู้คนในเขตชุมชนเป็นอย่างมาก โดยเพิ่มมีการผลิตเพิ่มขึ้นเมื่อกลุ่มมีการเจริญเติบโตจึงมีการขยายการผลิตของกลุ่ม โดยการระดมทรัพยากรการผลิตจากภายในและภายนอกชุมชน” (เรณู ชูศรีอ่อน, 2565)

“ได้ความความนิยมจากการนำไปพูดบอกกล่าวต่อของคนในชุมชน จึงได้มีการเพิ่มการผลิตให้มากขึ้น” (พูนศักดิ์ สุวรรณวงศ์, 2565)

ภาพที่ 1 สัมภาษณ์นายพูนศักดิ์ สุวรรณวงศ์ (รองประธานกลุ่มออมทรัพย์)

1.4 ขั้นการมีส่วนร่วม พบว่า กลุ่มออมทรัพย์มีการปรึกษารื้อกัน เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากสมาชิกของกลุ่มอยู่เสมอ หากเกิดปัญหาหรือความต้องการของประชาชนก็จะได้มีการจัดการส่วนนั้น

ในทันที นำไปสู่การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตามมาของกลุ่มออมทรัพย์ ประชาชนหรือสมาชิกทุกคน ต้องมีส่วนร่วมด้วยความเต็มใจ ไม่มีการบังคับฝืนใจผู้ใดทั้งสิ้นเพื่อประสิทธิภาพของงานที่เกิดขึ้นตามมา

2. สภาพปัญหาของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง อำเภอนางรอง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า

2.1 ปัญหาการผลิตกลุ่มออมทรัพย์ พบว่า สภาพปัญหาของกลุ่ม ด้านปัญหาการผลิต พบว่า ทางกลุ่มมีปัญหาในการผลิต เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้ไม่มีความทันสมัย ขาดงบประมาณ ทำให้ผลิตออกมาช้า นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับวัตถุดิบ ซึ่งในบางช่วงขาดแคลนวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ทำให้ต้องซื้อวัตถุดิบมาจากภายนอกชุมชน ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลว่า

“ขาดแคลนในด้านเงินทุนในการหมุนเวียนและอุปกรณ์ในการดำเนินการต่าง ๆ ” (เรณู ชูศรีอ่อน, 2565)

“ค้าขายได้ตลอดแต่บางครั้งก็ขายไม่ได้บ้างเพราะว่าการขายของมีขายดีและก็ได้ดีมากมาแล้วแต่ผู้บริโภค” (พูนศักดิ์ สุวรรณวงศ์, 2565)

2.2 ปัญหาบรรจุภัณฑ์กลุ่มออมทรัพย์ พบว่า ปัจจัยสำคัญมากต่อการสร้างจิตสำนึกความเป็นเจ้าของมีความสำคัญในบทบาทที่รับผิดชอบสภาพปัญหาบรรจุภัณฑ์ทางกลุ่มยังไม่สวยงาม รูปทรงไม่ทันสมัย ฉลากไม่สวยงาม ทางกลุ่มมีแนวทางคิดที่จะเปลี่ยนบรรจุภัณฑ์รูปแบบใหม่ ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลว่า

“การจัดซื้อขวดมาบรรจุภัณฑ์มีต้นทุนที่สูงและไม่สวยงาม ฉลากที่ใช้ก็ไม่สวยงาม ใช้แบบถ่ายเอกสาร ไม่มีสีสันทสวยงาม” (เรณู ชูศรีอ่อน, 2565)

ภาพที่ 2 ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง

2.3 ปัญหาด้านการตลาดของกลุ่มออมทรัพย์ พบว่า ยังมีการผลิตที่สมบูรณ์ และขาดการประชาสัมพันธ์โดยการประกาศต่างต้องเริ่มด้วยคนในชุมชนก่อนที่จะไปประกาศให้คนภายนอกได้รับรู้เพื่อที่จะดึงดูดความสนใจ ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลว่า

“ยังไม่มีตลาดรองรับที่แน่นอนเพราะอาจจะเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ที่ยังไม่มีการโฆษณา” (พูนศักดิ์ สุวรรณวงศ์, 2565)

“ไม่มีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงโดยคนบางกลุ่มอาจจะยังไม่ทราบ” (กฤตยา ระวิวงศ์, 2565)

2.4 ปัญหาด้านการบริหารจัดการกลุ่มออมทรัพย์ พบว่า สมาชิกในกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วงยังขาดความภาคภูมิใจในงานที่ทำ หรือกิจกรรมที่ส่งเสริมของกลุ่ม และกลุ่มยังมีการบริหารจัดการกลุ่มที่ค่อนข้างยากลำบาก เพราะเกิดจากสมาชิกของกลุ่มออมทรัพย์มีจำนวนสมาชิกที่มากจึงมีการควบคุมที่ค่อนข้างตามา

3. การบริหารจัดการกลุ่มภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่มทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา พบว่า

3.1 ความพอประมาณของกลุ่มออมทรัพย์ พบว่า การระดมสมองแก้ปัญหาเพื่อหาแนวทางต่อไปในทางพัฒนาไปไหนทำที่ที่ดีขึ้นเพื่อไปต่อการบริหารงานให้ได้ผลที่ออกมาให้มีความพร้อมและมีรูปแบบให้ดีที่สุด ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลว่า

“เป็นแนวทางที่ง่ายที่สุดและได้ผลมาก โดยต้องเริ่มต้นที่ผู้บริหารจากนั้นนำไปสู่ลูกน้องที่ดี” (เรณู ชูศรีอ่อน, 2565)

“คิดสร้างผลงานการดำเนินการให้ออกมาดีและให้มีความน่าสนใจแก่ประชาชน” (กฤตยา ระวิวงศ์, 2565)

3.2 ความมีเหตุผลของกลุ่มออมทรัพย์ พบว่า วางแผนการใช้จ่ายของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตในการคิดไตร่ตรองถึงการใช้จ่ายเท่าที่จำเป็น มีความพอประมาณในการหารายได้เพื่อให้สอดคล้องกับสินค้าที่ทำไปและคำนึงถึงผลลัพธ์ที่ได้รับกลับมา ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลว่า

“นำความรู้ที่ได้รับมาปรับใช้ให้เกิดผลมากที่สุด” (พูนศักดิ์ สุวรรณวงศ์, 2565)

“พูดคุยการเพื่อหาวิธีการเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า” (กฤตยา ระวิวงศ์, 2565)

3.3 การมีภูมิคุ้มกันของกลุ่มออมทรัพย์ พบว่า การดำเนินต่าง ๆ คนทุก ๆ คน ต้องมีความคิดที่ดีต่อกันเพื่อเป็นมิตรภาพแก่กันในการทำหน้าที่ให้ออกมาดีที่สุด และควรศึกษาหาวิธีและแนวทางต่าง ๆ เพื่อที่จะได้นำมาพัฒนาต่อยอดให้ดียิ่งขึ้น แม้กระทั่งการสร้างกำลังใจของสมาชิกก็ตาม ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลว่า

“เพื่อให้การดำเนินงานมีความราบรื่นผ่านไปด้วยดี” (เรณู ชูศรีอ่อน, 2565)

“ส่งเสริมให้สมาชิกทุก ๆ คนมีกำลังใจในการทำหน้าที่อย่างเต็มที่” (พูนศักดิ์ สุวรรณวงศ์, 2565)

3.4 การมีความรู้ของกลุ่มออมทรัพย์ พบว่า องค์ความรู้ของกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วงที่ประชาชนหรือสมาชิกมีคือ ความรู้พื้นฐานของจุดประสงค์ของกลุ่มออมทรัพย์และจุดประสงค์ของตนเองว่าทำอะไร มีความสำคัญมากน้อยแค่ไหน และสามารถสร้างประโยชน์อะไรตามมาได้บ้าง สิ่งสำคัญของผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการทำงานเป็นสมาชิกของกลุ่มที่ดี จะต้องเป็นผู้ที่ต้องมีสมาธิเป็นอย่างมากเพื่อจุดประสงค์ของงานบนพื้นฐานของความชำนาญที่ดีตามมาด้วย ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลว่า

“เพื่อส่งผลให้การดำเนินงานเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุดหรือไม่ก็ทำให้เกิดความผิดพลาดขึ้นแม้แต่นิดเดียว” (เรณู ชูศรีอ่อน, 2565)

“อาศัยการทำงานที่มีความชำนาญในการทำงานเฉพาะด้านของคนที่มีความรู้ในด้านนั้น” (กฤตยา ระวิวงศ์, 2565)

3.5 การมีคุณธรรมของกลุ่มออมทรัพย์ พบว่า การมีคุณธรรมที่ดีของกลุ่ม สมาชิกกลุ่มทุกคนต้องรู้จักความถูกต้องก่อน และสิ่งที่ตามมาคือการรู้จักเคารพผู้อื่น มีการรับฟังปัญหาของสมาชิกทุกคน เพื่อร่วมกันปรึกษาหารือในการระดมความคิดเพื่อการส่งเสริมการพัฒนากลุ่มในการสร้างอาชีพเสริมให้คนในชุมชน หรือกระทั้งการระดมความคิดเพื่อพัฒนาด้านอื่นก็ตาม ดังคำสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลว่า

“เพื่อส่งเสริมวัสดุอุปกรณ์ที่มีในพื้นที่นำมาใช้ประโยชน์ให้ได้มากที่สุดและเน้นให้ทุกคนในชุมชนที่ว่างงาน หรือคนที่สนใจได้มาร่วมงานกันก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ ” (เรณู ชูศรีอ่อน, 2565)

“รับฟังปัญหาด้วยเหตุด้วยผลโดยระดมเอาความคิดคนส่วนใหญ่เป็นหลักในการจัดการและต้องการให้กลุ่มมีการขยายส่งเสริมการพัฒนากลุ่มให้มีการประกอบอาชีพเป็นในแก่คนที่สนใจในชุมชน” (พูนศักดิ์ สุวรรณวงศ์, 2565)

อภิปรายผล

จากการศึกษาการบริหารจัดการกลุ่มภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

1. จากการศึกษาพัฒนาการการเกิดกลุ่ม เห็นได้ว่า ขั้นตอนตัวของกลุ่ม พบว่า การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ได้เริ่มก่อตั้งกลุ่มเมื่อปี พ.ศ. 2540 เกิดจากการ ได้มาพูดคุย ปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาที่ค่าใช้จ่ายในครอบครัวไม่เพียงพอเนื่องจากปัญหาราคายางพาราที่ตกต่ำ ทำให้รายได้ไม่เพียงพอในการดำรงชีวิตคุยกันว่าทำอะไรดี จากการพูดคุยกัน พบว่าในพื้นที่ชุมชนมีมะพร้าวเป็นจำนวนมากเลยหาวิธีแปรรูปให้ได้ผลผลิตที่ดีที่สุดและสามารถนำไปเป็นผลิตของชุมชนได้ก็เลยจัดทำเป็นน้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (ปาริชาติ วลัยเสถียร, 2543) กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา กล่าวว่า ขั้นตอนตัวของกลุ่มที่เกิดจากการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจนกระทั่งกลายเป็นการกระตุ้นจิตสำนึกให้ตระหนักสิ่งที่เผชิญอยู่ เกิดแกนนำในการประสานความสนใจร่วมในการรวมกลุ่ม พบว่าสอดคล้องกับการศึกษาของ บัณฑิต อ่อนดำ กล่าวว่า ประสบการณ์จากโครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเกษตรกรในงานพัฒนา (SFPP) (บัณฑิต อ่อนดำ, 2533) พบว่า กระบวนการกระตุ้นให้เกิดกลุ่มของเกษตรกรรายย่อยนั้น ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมกลุ่ม (pre group stage) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่เกษตรกรตำบลเข้าไปสร้างความคุ้นเคย การยอมรับ และความไว้วางใจ จากชุมชนรวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนโดยการพัฒนากลุ่มอาชีพวัตถุประสงค์การวิจัย คือ ศึกษาบริบทเชิงพื้นที่ในการดำเนินงาน และการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนขององค์กรบริหาร

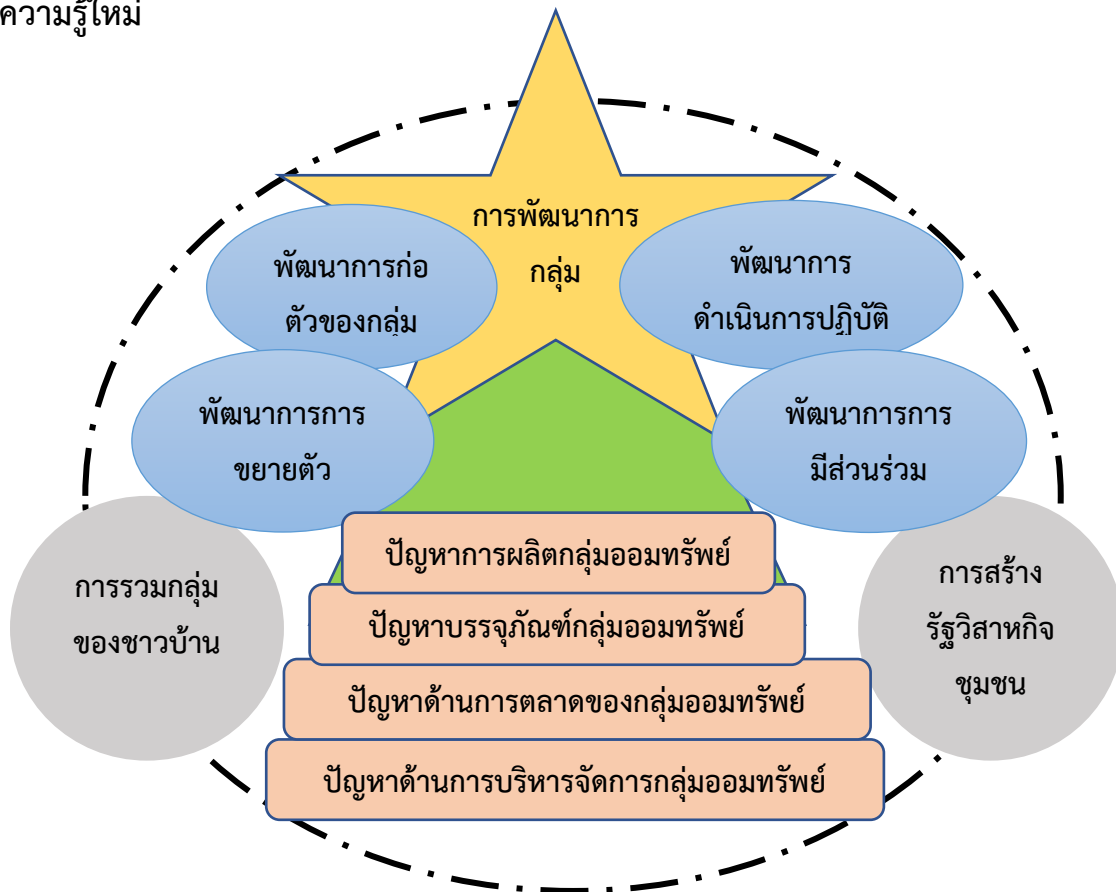
ส่วนตำบล แนวทาง และการดำเนินการส่งเสริมการสร้างเสริมความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจให้กับชุมชน (ทวี วัชรเกียรติศักดิ์, 2554)

2. สภาพปัญหาของกลุ่มด้านปัญหาการผลิต พบว่า ขาดการมีส่วนร่วมและราคาของวัตถุดิบที่เพิ่มสูงขึ้น ทางกลุ่มมีปัญหาในด้านการผลิต เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้ไม่มีความทันสมัย ขาดงบประมาณ ทำให้ผลิตออกมาช้า นอกจากนี้แล้วยังมีปัญหาเกี่ยวกับวัตถุดิบ ซึ่งในบางช่วงขาดแคลนวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ทำให้ต้องซื้อวัตถุดิบมาจากภายนอกชุมชน ปัญหาที่เกิดจากกิจกรรมการผลิตหรือที่ต้องอาศัยฝีมือ และความชำนาญงาน และปัญหาด้านเงินทุนที่มีไม่เพียงพอ ปัญหาที่เกิดจากกิจกรรมการค้า และการบริการ กลุ่มยังไม่มีแนวคิดในการผลิตของกลุ่มเชิงธุรกิจ ไม่มีการพัฒนากระบวนการผลิตที่ใช้เทคโนโลยี วิชาการเข้ามาช่วย (อรทิพย์ เรืองกุล, 2547) และพบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของสุลีสพร ทองงาม กล่าวว่า ปัญหาด้านการจัดการกลุ่ม กลุ่มขาดการจัดการกลุ่มที่เหมาะสมทั้งในด้านการจัดการกลุ่มขึ้นวางแผน การจัดการกลุ่มขึ้นการดำเนินงาน การจัดการกลุ่มขึ้นการติดตาม และประเมินผล ทำให้ขาดการได้รับการดูแลเอาใจใส่จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเงินสนับสนุนที่ได้รับไม่เพียงพอที่จะนำมาพัฒนากลุ่มให้ประสบความสำเร็จตามที่ควรจะเป็น ปัญหาด้านการผลิต และการตลาด (สุลีสพร ทองงาม, 2550) พบว่า การขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการผลิตและการตลาด ส่งผลให้กลุ่มไม่สามารถเพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่ายสินค้า และไม่สามารถก้าวเข้าสู่ระบบธุรกิจแบบเต็มรูปแบบ รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรา ปะลาวัน กล่าวว่า การบริหารจัดการกลุ่ม กลุ่มมีการบริหารจัดการด้านองค์กรแบบไม่เป็นทางการกลุ่มมีผู้นำตามตำแหน่ง คือ ประธานกลุ่ม และผู้นำตามธรรมชาติ คือ รองประธาน โดยรองประธานทำหน้าที่บริหารจัดการเกือบทุกเรื่องของกลุ่มยกเว้นเรื่องการผลิต เพราะว่าการผลิตสินค้าของกลุ่มต้องใช้แรงงานจากสมาชิกหลายคนที่ต้องทำร่วมกัน (มยุรา ปะลาวัน, 2550) อภิปรายผลได้ว่า ปัญหาการผลิตเกิดจากการขาดแคลนเงินทุนการผลิตสินค้าและบริการในท้องถิ่น ส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดเล็กทำในครัวเรือน หรือรวมกลุ่มผลิตมีเงินทุนน้อยเข้าไม่ถึงแหล่งสนับสนุนเงินปัญหาข้างต้นที่เกิดขึ้นมิใช่เกิดจากผู้ผลิตทั้งหมด บางครั้งอาจเกิดจากตัวลูกค้าเองก็ได้ เนื่องจากไม่ทราบความต้องการที่แท้จริงของตนเองสั่งสินค้า

3. การบริหารจัดการกลุ่มภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของกลุ่ม ด้านความพอเพียงในการดำรงชีวิต ซึ่งเป็นเงื่อนไขพื้นฐานที่ทำให้คนไทยสามารถพึ่งตนเอง และดำเนินชีวิตไปได้อย่างมีศักดิ์ศรีภายใต้อำนาจและควมมีอิสระในการกำหนดชะตาชีวิตของตนเอง ความสามารถในการควบคุม และจัดการเพื่อให้ตนเองได้รับการสนองตอบต่อความต้องการต่าง ๆ รวมทั้งความสามารถในการจัดการปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ซึ่งทั้งหมดนี้ถือว่าเป็นศักยภาพพื้นฐานที่คนไทย และสังคมไทยเคยมีอยู่แต่เดิมต้องถูกกระแทกกระเทือน ซึ่งวิกฤตเศรษฐกิจ จากปัญหาพองสบู่และปัญหาความอ่อนแอของชนบท รวมทั้งปัญหาอื่น ๆ ที่เกิดขึ้น ล้วนแต่เป็นข้อพิสูจน์ และยืนยันปรากฏการณ์นี้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญโชติ เกตุแก้ว กล่าวว่า ในปัจจุบันองค์กรส่วนใหญ่เริ่มเปิดรับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในหลายหลายองค์กร ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเพิ่มมากขึ้น โดยนำไปพัฒนากับการมีชีวิตที่มีความสุขสมบูรณ์ ทั้งร่างกายและจิตใจ มีความสุข มีความเพียบพร้อม และมีความสามารถที่จะดำรงสภาพด้านเศรษฐกิจสังคมการเมือง (บุญโชติ เกตุแก้ว, 2556) ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และค่านิยมของสังคม โดยยึดถือหลักโครงการพึ่งพาตนเองพบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรทิพย์ เรืองกุล กล่าวว่า การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน และภายนอกของเศรษฐกิจชุมชนในเขตเทศบาลเมืองกำแพงเพชรที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน พบว่า จุดแข็ง ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น วัตถุดิบ และแรงงานที่ใช้มีอยู่ในท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์สามารถจำหน่ายในราคาถูก ทำให้สามารถแข่งขันในตลาด และเป็นกลุ่มขนาดเล็ก จุดอ่อน ได้แก่ ผลิตภัณฑ์มีความซ้ำซ้อนกับผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่ในท้องตลาด มีเงินทุนน้อย ขาดการสนับสนุน ขาดความรู้ ความเข้าใจในหลักการและการดำเนินงาน โอกาส ได้แก่ รัฐบาลให้การสนับสนุน และมีโครงการพัฒนาทางด้านการให้ความรู้ เทคโนโลยี ฯลฯ และให้การส่งเสริม การจัดงานแสดงสินค้าตามต่าง ๆ การคมนาคมที่มีเส้นทางคมนาคม ติดต่อกับสะดวก และเทคโนโลยี และการติดต่อสื่อสารในปัจจุบัน

มีการพัฒนาขึ้นมา จึงทำให้กลุ่มสามารถเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม (อรรถิพย์ เรืองกุล, 2547) พบว่า สอดคล้องกับการศึกษา เศรษฐกิจชุมชนมีลักษณะสำคัญครบถ้วนเป็นหน่วยการผลิต แรงงานของสมาชิกมีครอบครัวเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการอยู่รอดของครอบครัวต่อความพอเพียง และตามความสามารถในการพึ่งตนเองตามแนวคิดเศรษฐกิจชุมชนเป็นตัวของตัวเองมีพลวัต และสามารถที่จะอยู่รอดด้วยตนเองได้พัฒนาการของระบบทุนนิยม (ประทีป วีรพัฒนนิรันดร์, 2540) รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงนุช พันยาก กล่าวว่าการร่วมมือประสานงานกับชุมชน มีการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ในชุมชนอย่างต่อเนื่อง ได้แก่ วัดในหมู่บ้าน สำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอเกษตรวิสัย องค์กรบริหารส่วนตำบลโนนสวาง สำนักงานเกษตรอำเภอเกษตรวิสัย ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยมีจุดประสงค์เพื่อของบประมาณสนับสนุนการฝึกอบรมเพิ่มทักษะปฏิบัติในกระบวนการผลิต การตลาด การยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ และนำศึกษาดูงานแหล่งเศรษฐกิจชุมชนอื่น ๆ (นงนุช พันยาก, 2549) อภิปรายผลได้ว่า การส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนโดยการสนับสนุนงบประมาณในการผลิตให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการผลิต ให้กลุ่มมีโอกาสขยายมีการกระจายสินค้าให้กว้างขวางมากขึ้นเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการอยู่รอดของครอบครัวต่อความพอเพียง และตามความสามารถในการพึ่งตนเอง

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 3 องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาสามารถสรุปเป็นองค์ความรู้ อธิบายได้ว่า การประยุกต์ภูมิปัญญาที่มีอยู่ในท้องถิ่น โดยการสร้างงานสร้างอาชีพเสริมและเพิ่มรายได้ให้แก่คนในชุมชน และการต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการส่งเสริมอาชีพในชุมชนและของสมาชิกกลุ่มออมทรัพย์ สามารถเสริมสร้างความเข้มแข็งในชุมชน โดยกระบวนการ

รวมกลุ่มจากการนำทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชน ทั้งทุนทรัพยากร ทุนสังคม ทุนทางปัญญา มาผสมผสานกับวิถีชีวิตของคนในชุมชนให้สอดคล้องกับ บริบทของสังคม และผลของการรวมกลุ่มทำให้เยาวชนและประชาชนในพื้นที่ตระหนักถึงคุณค่าของทุนที่มีอยู่ในชุมชน ร่วมกันอนุรักษ์ฟื้นฟู และเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยผ่านกระบวนการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาปรับใช้ในการบริหารจัดการเป็นการกระจายรายได้ชุมชน แก้ไขปัญหาของชุมชนเพื่อ เสริมสร้างความเข้มแข็ง ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรม ให้สามารถยืนหยัดด้วยตนเองและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ตลอดจนการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยการถ่ายทอดองค์ความรู้โดยใช้วิธีการสาธิตวิธีการทำ และการผลิต รวมถึงการประยุกต์สูตรการทำสินค้าต่าง ๆ ที่สร้างอาชีพเสริมไม่ว่าจะเป็น กระเป๋าสาน เหยี่ยวโปรยทาน พวงกุญแจ น้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น และยาต้มสมุนไพรจากสมุนไพรพื้นบ้านเป็นการพัฒนาต่อยอดของในชุมชนให้ทันสมัย โดยการปรับเปลี่ยนบรรจุภัณฑ์ให้น่าสนใจ และสละให้มีความดึงดูดลูกค้ามากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นช่องทางในกระตุ้นความสนใจในตัวผลิตภัณฑ์

สรุปและข้อเสนอแนะ

ด้านกลุ่มทรัพยากรเพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมา สามารถสรุปปัจจัยออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ควรมีการสร้างเครือข่ายในชุมชน และในการตลาดให้มีความรู้จกมากยิ่งขึ้น 2) ควรมีการจัดตั้งกลุ่มให้มีการสอนในเรื่องกระบวนการทำน้ำมันใบบัวบกและเพื่อสร้างรายได้เสริมให้คน ในชุมชน และ 3) กลุ่มควรมีการประชาสัมพันธ์ผลิตภัณฑ์ของกลุ่มตามสื่อต่าง ๆ เพื่อเป็นการเปิดตลาดให้กว้างขึ้น ด้านชุมชน สามารถสรุปปัจจัยออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ส่งเสริมให้คนในชุมชนมีความรู้ในเรื่องกระบวนการทำน้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น 2) ส่งเสริมให้คนในชุมชนเปิดการตลาดในชุมชนและตลาดภายนอก และ 3) ควรส่งเสริมให้ชุมชนมีการปลูกมะพร้าวเพื่อเป็นวัตถุดิบในการทำน้ำมันมะพร้าวสกัดเย็น และด้านหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน สามารถสรุปปัจจัยออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) องค์การบริหารส่วนตำบลทำขึ้นควรเข้ามาส่งเสริมในการพัฒนาอาชีพให้มีระบบแบบแผนที่มีมั่นคงมากขึ้น 2) องค์การบริหารส่วนตำบลฉวางควรให้มีการจัดประชาสัมพันธ์ให้คนทั้งภายในชุมชน และภายนอกชุมชนได้รู้จักน้ำมันมะพร้าวมากยิ่งขึ้น และ 3) องค์การบริหารส่วนตำบลฉวางขึ้นควรมีการสร้างเครือข่ายชุมชนที่เข้มแข็งให้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กฤตยา ระวิวงศ์. (15 กันยายน 2565). กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมา. (ชาญวิทย์ รักขันธ์, ผู้สัมภาษณ์)
- ทวี วัชรเกียรติศักดิ์. (2554). การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจให้กับชุมชนโดยการพัฒนากลุ่มอาชีพในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพลสงคราม อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา. วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ, 5(1), 43-54.
- นงนุช พันยาก. (2549). เศรษฐกิจชุมชน: กรณีศึกษาธุรกิจผ้าก๊วย บ้านโนนสว่าง ตำบลโนนสว่าง อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์การพัฒนา. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- บัณฑิต อ่อนดำ. (2533). ยุทธศาสตร์การพัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญโชติ เกตุแก้ว. (2556). คุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและคุณภาพชีวิตในการทำงานของบุคลากรฝ่ายช่างองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วารสารวิชาการคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม, 6(2), 93-105.
- ประทีป วีรพัฒนนิรันดร์. (2540). เศรษฐกิจชุมชน: ทางรอดที่ยั่งยืนของชาติ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัย และให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- ปาริชาติ วลัยเสถียร. (2543). กระบวนการ และเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา. ใน รายงานการวิจัย. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.
- พูนศักดิ์ สุวรรณวงศ์. (15 กันยายน 2565). กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมา. (ชาญวิทย์ รักษ์มณี, ผู้สัมภาษณ์)
- มยุรา ปะลาวัน. (2550). การดำรงอยู่ของกลุ่มอาชีพในชุมชนผู้ประสบภัยคลื่นยักษ์สึนามิ: กรณีศึกษา กลุ่มเครื่องแกงตำมือบ้านเกาะมุกด์ ตำบลเกาะลิบง อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- เรณู ชูศรีอ่อน. (15 กันยายน 2565). กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตบ้านวังม่วง ตำบลฉวาง อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมา. (ชาญวิทย์ รักษ์มณี, ผู้สัมภาษณ์)
- ศุภรดา แสนยาโต, และคณะ. (2561). การเสริมสร้างอาชีพแปรรูปกล้วยน้ำว่าโดยใช้ภูมิปัญญาเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตคนในชุมชนท้องถิ่น ตำบลนาฝาย จังหวัดชัยภูมิ. วารสารสังคมศาสตร์, 3(1), 85-95.
- สุลีพร ทองงาม. (2550). การพัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพ ตำบลฉลอง อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา. มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- อรทิพย์ เรืองกุล. (2547). กลยุทธ์การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนในเขต เทศบาลเมืองกำแพงเพชร. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.